

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Cob/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220200781
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3220200781.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v spore žalobcu BFF Central Europe s.r.o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 44 414 315, právne zastúpeného Advokátska kancelária JANČO A PARTNERI, s.r.o, so sídlom Štúrova 13, 811 02 Bratislava, IČO: 36 367 524, proti žalovanému Obec Krásna Ves, so sídlom 956 53 Krásna Ves 142, IČO: 00 310 581, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46/276, 911 40 Trenčín, IČO: 36 837 857, o zaplatenie 67 131,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 5Cb/21/2020 - 305 zo dňa 1. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia 67 131,42 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 06.04.2020 do zaplatenia, paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40,- eur a náhrady trov konania (výrok I.). O trovách konania rozhodol výrokom II. tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

1.2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca v žalobe, zmenenej pred doručením žalovanému, vychádzal z toho, že žalovaný dňa 07.05.2019 uzatvoril ako prijímateľ s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky, v zastúpení Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou, ako poskytovateľom Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. N.-. (ďalej ako „Zmluva o NFP“). Predmetom Zmluvy o NFP bola realizácia projektu s názvom „Zníženie energetickej náročnosti budovy materskej školy v obci Krásna Ves“, ITMS 2014 + kód projektu XXXXXXJXXX, v celkovej hodnote oprávnených výdavkov 219.449,18 eur. Zmluva o NFP nadobudla účinnosť dňa 14.05.2019. Následne zmluvné strany uzatvorili dňa 04.11.2019 Dodatok č. 1 k Zmluve o NFP, ktorým prišlo k zníženiu celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu na sumu 184.740,06 eur, pričom poskytovateľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému sumu najviac vo výške 175.503,06 eur. Dodatok č. 1 nadobudol účinnosť dňa 12.11.2019. Napokon boli uvedené sumy zmenené ešte Dodatkom č. 2 k Zmluve o NFP zo dňa 09.04.2020, pričom celkové oprávnené výdavky na realizáciu aktivít projektu predstavovali sumu 183.554,68 eur a poskytovateľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému sumu v

maximálnej výške 174.376,95 eur. Samotný projekt bol realizovaný na základe Zmluvy o dielo na zhotovenie stavby „Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves“ uzatvorenej pravdepodobne dňa 31.07.2019 (vychádzajúc z dňa platnosti zmluvy zverejneného na web stránke obce, avšak na samotnej zmluve o dielo je na strane zhotoviteľa uvedený dátum 18.02.2018, na strane objednávateľa nie je uvedený žiadny dátum) medzi žalovaným ako objednávateľom a obchodnou spoločnosťou Construction s.r.o., so sídlom Nadlice 64, 956 32 Nadlice, IČO: 31 106 064. Cena za realizáciu diela bola dohodnutá na sumu 171.301,52 eur vrátane DPH. Zmluva o dielo bola zverejnená dňa 31.07.2019 a účinnosť nadobudla dňa 01.08.2019. Následne zmluvné strany uzatvorili dňa 16.12.2019 k Zmluve o dielo Dodatok č. 1, ktorým bol z dôvodu prác navyše pozmenený časový harmonogram realizácie diela. Dodatok č. 1 bol zverejnený dňa 16.12.2019 a nadobudol účinnosť dňa 17.12.2019. Navyše, Dodatkom č. 2 k Zmluve o dielo zo dňa 29.01.2020 prišlo k zmene rozpočtu diela, keď po novom bol rozpočet stanovený na sumu 174.302,82 eur vrátane DPH. Dodatok č. 2 bol zverejnený dňa 29.01.2020 a nadobudol účinnosť dňa 30.01.2020. Zhotoviteľ diela - spoločnosť Construction s.r.o. - uzatvorila dňa 14.11.2019 ako klient Faktoringovú zmluvu so žalobcom ako faktorom. Predmetom tejto faktoringovej zmluvy bola dohoda o prefinancovaní služieb a tovaru poskytnutých a dodaných zhotoviteľom žalovanému v rámci realizácie stavebných prác a dodávok materiálov na stavbe „Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves“ na základe predmetnej zmluvy o dielo. Výška celkového limitu financovania zhotoviteľa (klienta) bola dohodnutá v maximálnej výške 171.301,52 eura, čo bola cena za realizáciu diela v zmysle predmetnej zmluvy o dielo v znení bez Dodatku č. 2. Zhotoviteľ vystavil žalovanému v zmysle predmetnej zmluvy o dielo dňa 07.11.2019 faktúru č. VF201911006 na sumu 67.131,42 eura s DPH, splatnú dňa 07.12.2019. K postúpeniu pohľadávky spoločnosti Construction s.r.o. vzniknutej na základe Zmluvy o dielo a realizácie stavebných prác voči žalovanému na žalobcu prišlo v zmysle čl. II bod 2.4 Faktoringovej zmluvy v okamihu, keď Construction s.r.o. predložila žalobcovi konkrétnu faktúru vystavenú žalovanému, pričom faktúra musela obsahovať aj písomné potvrdenie o jej prijatí žalovaným (na faktúre č. VF201911006 sa nachádza pečiatka žalovaného, text „prevzal dňa 19.11.2019 R.“ a podpis starostu žalovaného, ktorým je spomínaný R.). V zmysle uvedeného žalobca listom zo dňa 03.12.2019 písomne informoval zhotoviteľa o tom, že pohľadávku, vrátane jej príslušenstva, prijal dňa 28.11.2019, pričom sa zaviazal ju prefinancovať do 10 pracovných dní. K postúpeniu pohľadávky z Construction s.r.o. na žalobcu prišlo dňa 28.11.2019. Následne žalobca vyplatil dňa 05.12.2019 spoločnosti Construction s.r.o. dohodnutú odplatu za postúpenie pohľadávky. Na skutočnosti, že k postúpeniu žalovanej pohľadávky prišlo dňa 28.11.2019, nemení nič ani formulácia Oznámenia o postúpení pohľadávok spoločnosti Construction s.r.o. zo dňa 07.11.2019 adresovaného žalovanému, v ktorom bolo uvedené, že Construction s.r.o. postúpilo na žalobcu pohľadávku v celkovej nominálnej hodnote 171.301,52 eur vzniknutej na základe Zmluvy o dielo a na základe ktorej vystavila táto spoločnosť žalovanému dňa 07.11.2019 faktúru vo výške VF201911006 v celkovej výške 67.131,42 eur, splatnú dňa 07.12.2019. V oznámení sa tučným fontom nachádza veta, v zmysle ktorej mal žalovaný odo dňa 07.11.2019 uhrádzať platby na účet žalobcu. Samotné Oznámenie o postúpení pohľadávok bolo žalovanému doručené dňa 19.11.2019. V zmysle oznámenia bol žalovaný upovedomený o postúpení pohľadávky (dňa 19.11.2019) ešte predtým, než reálne k postúpeniu prišlo (dňa 28.11.2019), napriek tomu však žalovaný ako dlžník uhradil platbu za faktúru č. VF201911006 vo výške 67.131,42 eur priamo na účet spoločnosti Construction s.r.o. Táto spoločnosť však v tom čase už nebola veriteľom žalovaného, o čom bol žalovaný riadne písomne upovedomený. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému v sume 67.131,42 eur nebola do dnešného dňa uspokojená, a to ani čiastočne. Poukázal na ustanovenie § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Plnením priamo postupcovi (Construction s.r.o.) sa žalovaný mohol zbaviť svojho dlhu len do času, kým mu bolo jeho postúpenie oznámené, čiže do dňa 19.11.2019. Keďže postúpená pohľadávka bola splatná dňa 07.12.2019, je žalovaný v omeškaní s jej uhradením odo dňa 08.12.2019, čo v konečnom dôsledku má za následok nárok žalobcu na zákonný úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne počnúc prvým dňom omeškania. Pri stanovení výšky zákonného úroku vychádzal žalobca z faktu, že predmetná zmluva o dielo, z ktorej pohľadávka vznikla, bola uzatvorená podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Dlžník, ktorým je subjekt verejného práva podľa § 261 ods. 3 a 5, ktorý je

v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania najmenej v sadzbe podľa § 369 ods. 2. Napriek vyššie uvedenému zákonnému nároku na úrok z omeškania už od prvého dňa omeškania, t. j. odo dňa 08.12.2019, uviedol, že požaduje úrok z omeškania až odo dňa 06.04.2020. Dôvodom je, že žalobca sa vo Faktoringovej zmluve č. F/2019/10/17, uzatvorenej dňa 14.11.2019, s klientom dohodol na poskytnutí 120 darovacích dní od splatnosti postúpenej pohľadávky v prospech žalovaného, čo bolo zohľadnené vo faktoringovom poplatku uhradenom klientom. Pokiaľ by žalovaný riadne splnil svoj záväzok voči žalobcovi ako postupníkovi v rámci daných 120 darovacích dní, žalobca by od žalovaného úrok z omeškania nepožadoval, a to napriek oneskorenej úhrade. Zároveň si voči žalovanému uplatnil aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle ustanovení § 369c vo výške 40,00 eur v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013.

1.3. Súd prvej inštancie konštatoval skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania: Žalovaný ako prijímateľ uzatvoril s Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky v zastúpení Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou ako poskytovateľom Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. N. (v texte rozsudku aj len ako „Zmluva o NFP“). Predmetom Zmluvy o NFP je úprava zmluvných podmienok, práv a povinností medzi poskytovateľom a prijímateľom pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku zo strany poskytovateľa prijímateľovi na realizáciu aktivít projektu, ktorý je predmetom schválenej žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku pod názvom „Zníženie energetickej náročnosti budovy materskej školy v obci Krásna Ves“, kód projektu: XXXXXXJXXX s miestom realizácie v Krásnej Vsi. Kópia tejto Zmluvy o NFP doložená do spisu nie je datovaná ani podpísaná zmluvnými stranami, z nerozporovaného skutkového tvrdenia žalobcu však vyplýva, že k uzatvoreniu Zmluvy o NFP medzi uvedenými zmluvnými stranami došlo dňa 07.05.2019 a účinnosť nadobudla dňa 14.05.2019. Nebolo tiež sporné, že rovnaké zmluvné strany uzatvorili dňa 04.11.2019 Dodatok č. 1 k Zmluve o NFP a dňa 09.04.2020 Dodatok č. 2 k Zmluve o NFP. Žalovaný ako objednávateľ uzatvoril s obchodnou spoločnosťou Construction s.r.o., IČO: 31 106 064 ako zhotoviteľom Zmluvu o dielo na zhotovenie stavby "Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves", predmetom ktorej je záväzok zhotoviteľa vykonať vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť stavebné práce a dodávku materiálov na stavbe "Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves" za podmienok dohodnutých v tejto zmluve a dielo odovzdať objednávateľovi (v texte rozsudku aj len "predmetná zmluva o dielo"). Cena diela bola medzi stranami dohodnutá v predmetnej zmluve o dielo ako cena pevná, nemenná a maximálna vo výške 171.301,52 eur s DPH. Kópia predmetnej zmluvy o dielo doložená do spisu je podpísaná len zhotoviteľom dňa 18.02.2018, objednávateľom nie je podpísaná. Z nerozporovaných skutkových tvrdení strán vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy o dielo medzi uvedenými zmluvnými stranami došlo dňa 31.07.2019 a účinnosť nadobudla dňa 01.08.2019. Nebolo tiež sporné, že rovnaké zmluvné strany uzatvorili dňa 16.12.2019 Dodatok č. 1 k predmetnej zmluve o dielo, ktorý nadobudol účinnosť dňa 17.12.2019 a dňa 29.01.2020 Dodatok č. 2 k predmetnej zmluve o dielo, ktorý nadobudol účinnosť dňa 30.01.2020 a ktorým došlo k zmene rozpočtu diela na sumu 174.302,82 eur s DPH. Spoločnosť Construction s.r.o., IČO: 31 106 064 ako klient uzatvorila so žalobcom ako faktorom dňa 14.11.2019 Faktoringovú zmluvu č. F/2019/10/17, predmetom ktorej je dohoda o prefinancovaní služieb a tovarov poskytnutých a dodaných klientom Obci Krásna Ves v rámci realizácie stavebných prác a dodávok materiálov na stavbe "Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves" faktorom, ktoré bude realizované formou preplácania faktúr, ktoré klient vystavil za realizáciu predmetného diela Obci Krásna Ves na základe Zmluvy o dielo na zhotovenie stavby č. Z 2019/031 zo dňa 18.02.2018 uzatvorenej medzi klientom ako zhotoviteľom a Obcou Krásna Ves ako objednávateľom, v súlade s podmienkami dohodnutými v tejto zmluve (v texte rozsudku aj len "predmetná faktoringová zmluva"). Výška celkového limitu financovania klienta je v maximálnej dohodnutej sume 171.301,52 eur (vrátane DPH) a predstavuje faktoringový rámec. Faktoringový rámec predstavuje celkovú výšku do ktorej faktor môže prefinancovať faktúry. Podľa článku 2.4 predmetnej faktoringovej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že financovanie pohľadávok podľa tejto zmluvy bude prebiehať formou postúpenia pohľadávok, kedy klient postupuje faktorovi pohľadávky vrátane práv akcesorických. Faktor vyhlasuje, že postupované pohľadávky prijíma a zaväzuje sa za ne zaplatiť odplatu uvedenú v článku IV. tejto zmluvy. Faktor nadobudne postúpené pohľadávky okamihom predloženia súvisiacej faktúry vystavenej klientom dlžníkovi - Obci Krásna Ves, pričom faktúra

musí obsahovať písomné potvrdenie o prijatí faktúry dlžníkom - Obcou Krásna Ves. Podľa článku 3.1 predmetnej faktoringovej zmluvy klient je povinný oznámiť Obci Krásna Ves formou doporučenej zásielky s doručenkou do vlastných rúk alebo osobným doručením s potvrdením o osobnom prevzatí zo strany Obce Krásna Ves alebo splnomocnenej osoby, oprávnenej konať v mene Obce Krásna Ves, postúpenie pohľadávky podľa tejto zmluvy, a to do 3 (troch) kalendárnych dní odo dňa jej postúpenia. Znenie oznámenia je uvedené v Prílohe č. 1 k tejto zmluve. Podľa článku 3.3 predmetnej faktoringovej zmluvy klient je povinný odovzdať faktorovi kópiu potvrdenia o odoslaní oznámenia o postúpení pohľadávok Obci Krásna Ves spolu s kópiu odoslaného znenia oznámenia alebo kópiu oznámenia o postúpení pohľadávky preukazujúce osobné doručenie Obci Krásna Ves, a to neodkladne po odoslaní alebo doručení minimálne v skenovanej podobe na uvedený email. Podľa článku 6.1 predmetnej faktoringovej zmluvy klient sa zaväzuje oznámiť faktorovi každú platbu, ktorú uskutoční Obec Krásna Ves v súvislosti s pohľadávkou postúpenou podľa článku II. tejto zmluvy,

a to do 3 (troch) pracovných dní od prevodu finančných prostriedkov klientovi. Podľa článku 6.2.1 predmetnej faktoringovej zmluvy klient sa zaväzuje bez zbytočného odkladu, najneskoršie však do 3 (troch) kalendárnych dní od postúpenia predmetnej pohľadávky podľa tejto zmluvy, oznámiť Obci Krásna Ves, aby uskutočnil ďalšie platby na bankový účet faktora. Podľa článku 6.2.2 predmetnej faktoringovej zmluvy klient sa zaväzuje bez zbytočného odkladu, najneskoršie však do 5 (piatich) pracovných dní od prevodu finančných prostriedkov klientovi, odovzdať faktorovi všetky finančné prostriedky, ktoré uhradila Obec Krásna Ves na jeho účet ako úhradu pohľadávky. Faktor môže v súlade so zákonnými ustanoveniami započítať vyššie uvedenú platbu na platobnú povinnosť faktora podľa ustanovení tejto zmluvy. Podľa článku 6.4 predmetnej faktoringovej zmluvy povinnosti klienta, uvedené v bode 6.2 tohto článku tejto zmluvy, budú splnené pripísaním dlžnej čiastky na účet faktora. Faktúrou č. VF201911006 zo dňa 07.11.2019, s uvedeným dátumom dodania služby dňa 31.10.2019 a so splatnosťou dňa 07.12.2019 spoločnosť Construction, s.r.o. vyúčtovala žalovanému sumu 66.172,60 eur, podľa faktúry za "Stavebné práce - Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves, na základe ZoD zo dňa 18.02.2018

a na základe priloženého súpisu vykonaných prác". Faktúrou č. VF201911006 zo dňa 07.11.2019 s uvedeným dátumom dodania služby dňa 31.10.2019 a so splatnosťou dňa 07.12.2019 spoločnosť Construction, s.r.o. vyúčtovala žalovanému sumu 67.131,42 eur, podľa faktúry za "Stavebné práce - Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves, na základe ZoD zo dňa 18.02.2018 a na základe priloženého súpisu vykonaných prác". Z rukou napísaného textu na predmetnej faktúre vyplýva, že túto prevzal

R.. W. (starosta žalovaného - pozn. súdu) dňa 19.11.2019, zároveň je pri podpise pečiatka Obce Krásna Ves. V predloženej Oznámení o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2019 (č.l. 167, ďalej aj len "predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky") je ako klient označená spoločnosť Construction s.r.o., ako faktor žalobca a ako dlžník žalovaný, dátum postúpenia pohľadávky a prijatia postúpenia faktorom uvedený: 07.11.2019. Z obsahu tohto oznámenia ďalej vyplýva, že klient postúpil na faktora pohľadávku v celkovej nominálnej hodnote 171.301,52 eur vzniknutej na základe Zmluvy o dielo na zhotovenie stavby č. Z 2019/031 zo dňa 18.02.2018 "Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves" uzatvorenej medzi klientom ako zhotoviteľom a dlžníkom ako objednávateľom

a na základe ktorej klient vystavil Dlžníkovi dňa 07.11.2019 faktúru č. VF201911006

v celkovej výške 66.172,60 eur, splatnú dňa 07.12.2019. V momente prijatia postúpenia sa faktor stal veriteľom dlžníka. Od dňa tohto oznámenia je potrebné zasielať platby vyššie uvedenej pohľadávky na účet faktora. V sprievodnom liste zo dňa 18.11.2019 k Oznámeniu

o postúpení pohľadávok, adresovanom žalovanému, spoločnosť Construction s.r.o, uviedla, že v prílohe tohto posielala oznámenie o postúpení pohľadávok, nakoľko uzatvorila faktoringovú zmluvu so spoločnosťou BFF Central Europe s.r.o. Zároveň v tomto sprievodnom liste žiada adresáta podpísať a poslať 2 kópie naspäť. Z obsahu doloženej doručky na č.l. 149 vyplýva, že ako odosielateľ je uvedená spoločnosť Construction s.r.o, ako adresát Obec Krásna Ves, doručovaná písomnosť je označená: "Zmluva č. F/2019/10/17", v doručke je uvedený dátum prijatia písomnosti dňa 19.11.2019 a je v nej podpis splnomocnenca adresáta.

Z obsahu Potvrdenia o prijatí faktúry na prefinancovanie č. F/2019/10/17 zo dňa 03.12.2019 vyplýva, že žalobca potvrdil spoločnosti Construction s.r.o., že na základe faktoringovej zmluvy č. F/2019/10/17 zo dňa 14.11.2019, prijal dňa 28.11.2019 faktúru č. 201911006, dátum vydania: 07.11.2019, variabilný symbol: XXXXXXXXXX, splatnosť: 07.12.2019, čiastka faktúry: 67.131,42 eur na prefinancovanie. Podľa tohto potvrdenia úhrada vyššie uvedenej faktúry bude uskutočnená v zmysle predmetnej faktoringovej zmluvy do 10 pracovných

dní odo dňa akceptácie faktúr a dokumentácie. Z obsahu potvrdenia o vykonanom platobnom príkaze na úhradu vyplýva, že žalobca dňa 05.12.2019 uhradil na účet spoločnosti Construction s.r.o. sumu 63.020,18 eur. Z obsahu potvrdenia Slovenskej záručnej a rozvojovej banky o zrealizovaní platby zo dňa 06.12.2019 vyplýva, že z účtu Obce Krásna Ves bola dňa 05.12.2019 zrealizovaná platba príjemcovi spoločnosti Construction, s.r.o. vo výške 67.131,42 eur s variabilným symbolom XXXXXXXXXX. Faktúrou č. VF202001002 zo dňa 05.02.2020 s uvedeným dátumom dodania služby dňa 31.01.2020 a so splatnosťou dňa 06.03.2020 spoločnosť Construction, s.r.o. vyúčtovala žalovanému sumu 107.032,33 eur, podľa faktúry za "Stavebné práce - Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves, na základe ZoD zo dňa 18.02.2018 a na základe priloženého súpisu vykonaných prác". Spoločnosť Construction s.r.o. listom zo dňa 12.03.2020 oznámila žalovanému zmenu bankového účtu spoločnosti Construction s.r.o., zároveň žiadala o úhradu priloženej faktúry č. VF202001002 na nové číslo účtu. Z e-mailovej správy konateľa spoločnosti Construction s.r.o. odoslanej žalovanému dňa 26.03.2020 vyplýva, že uvedený konateľ oznamuje žalovanému číslo účtu žalobcu ako faktora a žiada o úhradu na uvedený účet, zároveň konštatuje, že je možné úhradu zrealizovať aj na nové číslo účtu spoločnosti Construction s.r.o. uvedené vo faktúre a spoločnosť Construction s.r.o. následne preúčtuje takto doručené prostriedky faktorovi. Z e-mailovej správy žalobcu odoslanej žalovanému dňa 14.04.2020 vyplýva, že žalobca oznamuje žalovanému, že dňa 28.11.2019 odkúpil od spoločnosti Construction, s.r.o. pohľadávku evidovanú na žalovaného z faktúry č. 201911006 zo dňa 07.11.2019, splatnej dňa 07.12.2019 na sumu 67.131,42 eur, pričom vyzval žalovaného k jej úhrade najneskôr do 17.04.2020. Zo zoznamu záväzkov spoločnosti Construction, s.r.o., IČO: 31 106 064 zo dňa 08.06.2020 vyplýva, že uvedená obchodná spoločnosť eviduje záväzok voči žalobcovi vo výške 235.425,36 eur z Faktoringovej zmluvy č. F/2019/10/17 a č. F/2019/10/18.

1.4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 1, 2, § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čl. 8, 15, § 149, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, § 153 ods. 1, 2, 3, § 185, § 191 ods. 1, 2 CSP a konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Žalobca v spore voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy 67.131,42 eur s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že je veriteľom uplatnenej pohľadávky, ktorá vznikla titulom vykonaných prác v zmysle predmetnej zmluvy o dielo a ktorú podľa článku II bod 2.4 predmetnej faktoringovej zmluvy nadobudol na základe postúpenia pohľadávky od zhotoviteľa, teda spoločnosti Construction s.r.o, pričom postúpenie pohľadávky bolo spoločnosťou Construction s.r.o. ako postupcom oznámené dlžníkovi, teda žalovanému Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2019, ktoré mu bolo doručené dňa 19.11.2019, k čomu predložil doručenkou (založená na čl. 149 spisu - pozn. súdu). Žalovaný uplatnený nárok žalobcu neuznal ani čiastočne, pričom v rámci vznesenej procesnej obrany namietal, že mu predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo doručené, v tejto súvislosti rozporoval ako dôkaz uvedeného skutkového tvrdenia doručenkou predloženú žalobcom, namietal tiež skutočnosť, že k oznámeniu postúpenia malo dôjsť pred samotným postúpením pohľadávky a mal za to, že predložené oznámenie je nezrozumiteľné a neurčité. V rámci procesnej obrany uviedol tiež, že dlžník mohol a mal plniť len na účet uvedený v predmetnej zmluve o dielo. Obchodný zákonník nemá vlastnú úpravu postúpenia pohľadávky, v dôsledku čoho sa občianskoprávna reglementácia v nevyhnutnom rozsahu použije aj na obchodné záväzky (citovaný § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka). Ustanovenie § 526 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, má svoj zásadný význam na riešenie otázky splnenia dlhu. Splnenie dlhu v súlade s citovaným ustanovením môže nastať dokonca i v prípade, keď predmetná pohľadávka už nepatrí postupcovi, keďže ju medzičasom zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil postupníkovi, avšak postúpenie pohľadávky ešte nebolo oznámené, resp. preukázané dlžníkovi, ako to vyžaduje citovaná právna úprava. V takomto prípade ide o výnimku z princípu zániku záväzku jeho splnením veriteľovi (§ 488, § 559 ods. 1 Obč. zák.). Táto úprava (§ 526 ods. 1 druhá veta Obč. zák.) spolu s úpravou v § 526 ods. 2 Obč. zák. (ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení) je premietnutím zásady ochrany dobrej viery dlžníka, t.j. aby nebol poškodený, ak konal v dôvere v doterajší záväzkový vzťah, resp. v dôvere aj v postupcove oznámenie o postúpení pohľadávky. Zmyslom takejto ochrany dobrej viery dlžníka je vylúčiť, aby dlžník bol

v budúcnosti nútený opätovne plniť postupcovi, resp. od postupníka vymáhať späťne plnenie mu poskytnuté z dôvodu neplatnosti alebo neexistencie zmluvy o postúpení pohľadávky (k tomu napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 76/2007). V spore nebolo medzi stranami sporné, že medzi obchodnou spoločnosťou Construction s.r.o., IČO: 31106064 ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom bola dňa 31.07.2019 uzatvorená Zmluva o dielo na zhotovenie stavby "Zníženie energetickej náročnosti budovy MŠ v obci Krásna Ves", ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.08.2019 a následne tiež rovnaké zmluvné strany uzatvorili Dodatky č. 1 a č. 2 k tejto zmluve. Nebolo tiež sporné, že žalovaný ako prijímateľ uzavrel s príslušným ministerstvom Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku na realizáciu aktivít súvisiacich s vyššie uvedeným dielom a tiež Dodatky č. 1 a 2 k tejto zmluve. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že na základe predmetnej zmluvy o dielo zhotoviteľ - spoločnosť Construction s.r.o, vyúčtoval žalovanému faktúrou č. VF201911006 zo dňa 07.11.2019 so splatnosťou dňa 07.12.2019 za vykonané stavebné práce sumu 66.172,60 eur. Následne podľa skutkového tvrdenia žalovaného, ktoré nebolo účinne v konaní popreté, bola vyššie uvedená faktúra zhotoviteľom stornovaná a tento vystavil novú faktúru č. VF201911006 zo dňa 07.11.2019 so splatnosťou dňa 07.12.2019, ktorou vyúčtoval žalovanému za vykonané stavebné práce sumu 67.131,42 eur. Následne mal súd v spore za preukázané z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu, ako aj z predložených listín, že na základe zmluvného dojednania čl. 2.4 predmetnej faktoringovej zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca ako faktor so spoločnosťou Construction s.r.o. ako klientom dňa 14.11.2019, prijal žalobca dňa 28.11.2019 faktúru č. 201911006 s dátumom vyhotovenia dňa 07.11.2019, variabilným symbolom: XXXXXXXXXX, splatnosťou dňa 07.12.2019, znejúcou na sumu 67.131,42 eur na prefinancovanie, ktorým okamihom zároveň nadobudol žalobca ako postupník od spoločnosti Construction s.r.o. ako postupcu predmetnú pohľadávku vyplývajúcu z tejto faktúry. Podľa záveru súdu došlo k platnému uzatvoreniu predmetnej faktoringovej zmluvy a k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky na žalobcu, a to ku dňu 28.11.2019. V tejto súvislosti z obsahu potvrdenia o vykonanom platobnom príkaze na úhradu nepochybne vyplýva, že žalobca dňa 05.12.2019 uhradil na účet spoločnosti Construction s.r.o. sumu 63.020,18 eur ako odplatu za postúpenie pohľadávky. Zároveň podľa názoru súdu ustanovenie predmetnej zmluvy o dielo o spôsobe plnenia na konkrétny určený bankový účet nemožno bez ďalšieho vykladať tak, že medzi stranami došlo k dohode o zákaze postúpenia pohľadávky z tejto zmluvy.

1.5. Súd prvej inštancie za rozhodujúce pre právne posúdenie veci považoval vyriešenie spornej otázky účinného doručenia oznámenia o postúpení predmetnej pohľadávky zo dňa 07.11.2019 žalovanému. V tomto smere vykonal kontradiktórne dokazovanie a z jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobca vykonanými dôkazmi nepreukázal, že by toto oznámenie bolo riadne doručené žalovanému a malo voči žalovanému právne účinky predpokladané zákonom. Žalobca v spore ku skutkovému tvrdeniu o riadnom doručení predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 žalovanému dňa 19.11.2019 predložil doručenkú, ktorá mala toto doručenie preukazovať. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný už vo svojom prvom vyjadrení vo veci samej namietať a následne v celom konaní namietať toto skutkové tvrdenie žalobcu a zároveň tiež žalobcom predložený dôkaz, keď rozporoval, že predložený dôkaz nepreukazuje skutkové tvrdenie žalobcu o doručení oznámenia žalovanému. Súd poukazuje na to, že ustanovenie § 111 ods. 1 CSP priznáva doručenkú status verejnej listiny, v dôsledku čoho sa údaje v nej obsiahnuté považujú za pravdivé, ak nebol preukázaný opak. Verejnou listinou je doručenká len vtedy, ak obsahuje všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi. V takomto prípade potom každý, kto namieta správnosť týchto údajov, znáša bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, že tieto údaje sú nepravdivé. V posudzovanom prípade však žalovaná strana nenamietala správnosť údajov na doručenkú, namietala, že z obsahu doručeny, teda z údajov, ktoré sú v nej uvedené, nevyplýva doručenie konkrétnej listiny žalovanému, a to predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019. Uvedenú procesnú obranu žalovaného súd vyhodnotil ako opodstatnenú, nakoľko z obsahu doručeny, a teda z údajov, ktoré sú v nej uvedené, nemožno dospieť k záveru, že doručovanou a doručenou listinou označenému adresátovi (teda žalovanému) malo byť predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019. Súd prvej inštancie mal za to, že dôkazné bremeno preukázania tvrdenia o doručení predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky zaťažuje žalobcu, ktorý z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, zároveň žalovaný objektívne nemôže preukazovať okolnosť, ktorá nemala vôbec nastať. Je nepochybné, že uvedenú procesnú obranu vzniesol žalovaný už vo svojom prvom vyjadrení vo veci samej, následne na nej zotrval v celom spore. Za daných okolností teda žalobca, právne zastúpený v spore advokátom, v súlade s riadnym poučením o sudcovskej

koncentracii konania podľa § 153 CSP už v uznesení tunajšieho súdu zo dňa 10.09.2020, mal možnosť a povinnosť včas navrhovať ďalšie dôkazy na účely preukázania tvrdenej skutkovej okolnosti. Okrem predmetnej doručky žalobca včas v konaní neprodukoval žiadne dôkazy. Súd k tomu konštatuje, že žalobca až na pojednávaní konanom na tunajšom súde dňa 03.05.2021 vzniesol návrh na vykonanie dokazovania vyžiadaním a predložením informácie od obce Krásna Ves podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám na účely vyvrátenia pochybností o obsahu zásielky zo dňa 19.11.2019. Takýto jeho prostriedok procesného útoku súd posúdil ako nepodaný včas, teda podaný oneskorene, keďže tento mohla strana žalobcu navrhnúť vykonať a predložiť skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, pričom vykonanie takéhoto dokazovania by si nepochybne vyžiadalo nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonanie ďalších úkonov súdu. Súd prvej inštancie preto na pojednávaní uznesením zamietol predmetný návrh žalobcu na doplnenie dokazovania aplikujúc ustanovenia § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania. Zhrnúc uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v spore nepreukázal, že by žalovanému bolo oznámené postúpenie pohľadávky zo spoločnosti Construction s.r.o. na žalobcu a v tomto smere žalobca dôkazné bremeno neunesol. Pre úplnosť súd k tomu ešte uvádza, že v predmetnom oznámení o postúpení pohľadávok je predtlačené miesto pre potvrdenie prijatia tohto oznámenia, a to uvedením miesta, dátumu a podpisu dlžníka (žalovaného), pričom v žalobcom predloženom oznámení nie je uvedené vypísané a absentuje tu aj podpis žalovaného. Bolo pritom možné racionálne predpokladať, že v prípade riadneho doručenia predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky, by žalovaný splnil podmienku, aká mala vyplývať so sprievodného listu k tomuto oznámeniu, a teda, že by toto podpísal a poslal dve kópie oznamovateľovi (teda spoločnosti Construction s.r.o.). Naviac, podľa právneho názoru súdu prvej inštancie predmetnému oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 (aj keby žalobca preukázal, že by toto bolo riadne doručené žalovanému), nemožno priznať právne účinky tak, ako to predpokladá ustanovenie § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd k tomu uvádza, že sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej citované ustanovenie logicky predpokladá, že je možné zo strany veriteľa postúpenie pohľadávky dlžníkovi s právnymi účinkami vyjadrenými v § 526 Občianskeho zákonníka oznámiť až po postúpení pohľadávky a nie pred jej postúpením. Iný výklad uvedeného ustanovenia podľa názoru súdu nie je možný a akceptovateľný. Je vylúčené, aby oznámenie existencie určitej skutočnosti predchádzalo vzniku takejto skutočnosti, inak povedané, oznámiť možno len už existujúcu skutočnosť. Uvedené je bez akýchkoľvek pochybností vyjadrené zákonodarcom aj v citovanom zákone ustanovení. Ako bolo konštatované vyššie v danom prípade nebolo v konaní sporné, tvrdil to napokon aj samotný žalobca v podanej žalobe, že žalovaný pohľadávku nadobudol dňa 28.11.2019 na základe článku II bod 2.4 predmetnej faktoringovej zmluvy uzatvorenej dňa 14.11.2019. Predložené Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa jeho obsahu malo byť vyhotovené dňa 07.11.2019, to znamená v čase pred postúpením predmetnej pohľadávky, dokonca v čase pred uzatvorením predmetnej faktoringovej zmluvy a malo byť doručené žalovanému dňa 19.11.2019, teda opätovne v čase pred tým, ako došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z postupcu - spoločnosti Construction s.r.o. na postupníka - žalobcu. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne súd prvej inštancie konštatoval, že v posudzovanom prípade žalobca síce preukázal, že ako postupník dňa 28.11.2019 platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto spore od zhotoviteľa stavby ako postupcu, ale v konaní nepreukázal, že do plnenia, ktoré uskutočnil žalovaný postupcovi, teda pôvodnému vlastníkovi pohľadávky dňa 05.12.2019, bolo predmetné postúpenie pohľadávky podľa zákona riadne postupcom oznámené žalovanému, prípadne, čo však nebolo žalobcom ani tvrdené, že by žalobca ako postupník žalovanému postúpenie pohľadávky preukázal tak, ako to vyžaduje citovaná právna úprava. Súd tak v spore dospel k záveru, že pokiaľ žalovaný zaplatil dňa 05.12.2019 sumu 67.131,42 eur na účet zhotoviteľa (postupcu), teda spoločnosti Construction, s.r.o., čo nebolo sporné a súd mal za preukázané aj z predloženého potvrdenia Slovenskej záručnej a rozvojovej banky o zrealizovaní platby zo dňa 06.12.2019, takého plnenie malo solučné účinky splnenia dlhu. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie podanú žalobu na plnenie zamietol v celom rozsahu. S ohľadom na uvedené dôvody zamietnutia žaloby súd prvej inštancie sa už ďalej nezaoberal ďalšími námietkami strany žalovanej smerujúcimi k obsahu samotného predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky.

1.6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Nakoľko bol žalovaný v spore voči žalobcovi v celom rozsahu úspešný, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorým namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Pokiaľ ide o preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 žalovanému, žalobca uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o preukázaní doručenia oznámenia žalovanému. Poštová doručienka je verejnou listinou podľa § 111 ods. 1 CSP, avšak záver súdu prvej inštancie, ktorý z tejto skutočnosti vyvodil, je nesprávny. Súd totiž otázku poštovej doručienky uzatvoril tak, ako keby súčasťou poštovej zásielky nebola žiadna listina. Konštatoval, že žalobca nepreukázal, že jej súčasťou bolo oznámenie o postúpení pohľadávky a z tohto dôvodu žalobu zamietol. Vôbec sa však nevysporiadal s faktom, že na doručienke je podpis zástupcu žalovaného oprávneného preberať v mene obce poštu. Táto skutočnosť nebola spochybňovaná, medzi stranami sporu je teda nesporná. Ďalej sa súd nevysporiadal s faktom, že na doručienke je napísané „Zmluva č. F/2019/10/17“, že na oznámení je označenie „Príloha č.1 k faktoringovej zmluve č. F/2019/10/17“. To znamená, že žalovanému bola nepochybne dňa 19.11.2019 doručená poštová zásielka, ktorú mu odoslal postupca, čiže spoločnosť Construction, s.r.o. Postupca túto doručienku následne predložil žalobcovi ako dôkaz toho, že žalovanému predmetné oznámenie doručil, v dôsledku čoho došlo zo strany žalobcu ako postupníka k následnej úhrade odplaty postupcovi za postúpenie predmetnej pohľadávky. Súčasne sa uspokojil s nepodloženým tvrdením žalovaného, že mu oznámenie nebolo doručené. Toto tvrdenie stačilo na to, aby súd konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Takýto zjednodušený pohľad súdu na doručovanie však robí rozsudok

v danej časti nepreskúmateľným a arbitrárnym. Ak mal súd za to, že z uvedenej poznámky na doručienke nie je zrejmé, čo bolo obsahom zásielky, tak sa mylí. Poznámka totiž prinajmenšom zakladá vyvrátiteľnú domnienku, že obsahom zásielky bola faktoringová zmluva, uzatvorená medzi postupcom a postupníkom. Žalovaný do konania nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by túto vyvrátiteľnú domnienku poprel, dokonca sa k tomu ani nevyjadril. Ak sa teda súd rigorózne pridržiaval znenia poznámky na poštovej doručienke, mal mať na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že súčasťou zásielky bola faktoringová zmluva. To znamená, že žalovaný mal vedomosť o tom, že pohľadávky

z predmetnej zmluvy o dielo, na základe ktorej spoločnosť Construction, s.r.o. realizovala pre žalovaného stavebné práce, budú postupované na žalobcu. Ako dobrý hospodár sa mal preto žalovaný prinajmenšom dopytovať postupcu alebo postupníka na túto skutočnosť a až potom realizovať platbu. Žalovaný síce uviedol, že zásielka bola nejaká faktúra, ale žiadnu faktúru

v konaní nepredložil a nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by toto jeho tvrdenie bolo preukázané. V tejto súvislosti poukázal na odbornú literatúru, konkrétne na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku od doc. Štefčeka, PhD a kol, 2016, prvé vydanie, C.H.BECK, str. 406, podľa ktorého obsah verejných listín musí súd zobrať za správny (pravdivý), čím verejná listina preukazuje to, čo je v nej uvedené; v prípade doručienky to je konkrétny postup pri doručení. Ak protistrana správnosť (pravdivosť) v doručienke uvedených informácií popiera, musí navrhnúť dôkaz, ktorý preukáže, že obsah listiny nezodpovedá skutočnosti, resp. je nepravdivý. Predpokladom vyvrátenia prezumpcie správnosti je teda podanie takého dôkazu, na základe ktorého a hodnotením ktorého súd dospeje k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo prebehli skutkové deje, ktoré vyplývajú

z obsahu verejnej listiny. Nestačí teda iba spochybnenie skutkových údajov obsiahnutých

v listine, ale musí byť podaný jednoznačný a úplný dôkaz o tom, že tieto údaje nezodpovedajú skutočnostiam a sú teda nepravdivé“. Žalobca poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/240/2010 zo dňa 27.10.2010, podľa ktorého „dokladom o doručení písomnosti súdu je tzv. doručienka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 134 OSP. Súd vychádza

z údajov na doručienke, ktoré zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručienke za pravdivé. Ustanovenie § 45 ods. 2 OSP upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručienky. Ak účastník konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručienke (namietajú, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinný o tom súdu predložiť dôkaz a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenia“. V zmysle uvedeného postupu súdu prvej inštancie, ktorým na základe strohého vyjadrenia žalovaného o tom, že mu oznámenie nebolo doručené, keď súd sa nezaoberal tým, či žalovanému bola doručená faktoringová zmluva, ktorá je uvedená na doručienke, je v rozpore s CSP. Obzvlášť závažný je postup súdu prvej inštancie z dôvodu, že keď sa bližšie pozrieme na listiny, o ktorých žalobca tvrdí, že boli súčasťou predmetnej poštovej zásielky doručenej žalovanému dňa 19.11.2019, zistíme, že všetko do seba logicky zapadá. Súčasťou zásielky mal byť sprievodný list Vec: Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.11.2019 a samotné oznámenia o postúpení pohľadávok označené ako „Príloha č. 1 k Faktoringovej zmluve č. F/2019/10/17“. Žalobca si kladie otázku, čo je pravdepodobnejšie, že sa zakladá na pravde. Či skutočnosť, že tu máme spomínané dve listiny, o ktorých žalobca tvrdí, že boli

v predmetnej poštovej zásielke, ktorej doručenie preukázal žalovanému alebo strohé vyjadrenie žalovaného, že mu listiny neboli nikdy doručené. Je ťažko vysvetliteľné, akou úvahou sa súd prvej inštancie riadil, keď vyhodnocoval dokazovanie v tejto časti konania. Ďalšou skutočnosťou, ktorou sa súd prvej inštancie nevysporiadal, bol prednes právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní 03.05.2021, kde poukázal na fakt, že oznámenie o postúpení pohľadávok je prílohou č. 1 faktoringovej zmluvy č. F/2019/10/17, čo je napokon napísané

v ľavom hornom rohu oznámenia. Asi sa možno len ťažko domnievať, že na malú poštovú doručenkú je možné vypísať riadne označenie: Príloha č. 1 k Faktoringovej zmluve

č. F/2019/10/17. Je prirodzené, postupca napísal na malú poštovú doručenkú len „Zmluva č. F/2019/10/17“. Ako však už žalobca uviedol, ak súd prvej inštancie mal za to, že v obálke nebolo oznámenie o postúpení pohľadávky, bol povinný sa vysporiadať s tým, že podľa doslovného výkladu doručenkú, bola v zásielke faktoringová zmluva. Súd prvej inštancie poškodil žalovaného v možnosti vykonať ďalšie dokazovanie, keď konanie zbytočne rýchlo koncentroval a nevykonal žalobcom navrhnuté ďalšie dôkazy, a to aj napriek tomu, že zo strany žalovaného až na súdnom pojednávaní odznelo vyjadrenie k samotnej doručenkú. Súd tvrdil, že žalovaný sponchyboval doručenkú už v písomnom vyjadrení, ale keď sa žalobca opakovane dopytoval, kde presne, nevedeli mu súd ani zástupca žalovaného odpovedať. Pokiaľ ide o vyplnenie návratky na oznámení o postúpení pohľadávky žalovaným,

k preukázaniu nedôveryhodnosti žalovaného a fatálnemu omylu súdu prvej inštancie uviedol, že tvrdenie súdu, že ak by oznámenie bolo doručené žalovanému, ten by vyplnil návratku, ktorá sa nachádzala v spodnej časti a zaslal by ju žalobcovi, videl nepodloženú domnienku súdu. Súd prvej inštancie si sám dotváral až vymýšľal skutkový stav. Žalovaný nie je hodnoverný, súd prvej inštancie sa fatálne mylí, a preto predložil do súdneho konania dôkazy, ktoré pre extrémne rýchlu koncentráciu konania nemohol predložiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Spoločnosť Construction, s.r.o. totiž okrem žalovanej pohľadávky postúpila na žalobcu aj ďalšiu pohľadávku, ktorú si postupca fakturoval voči žalovanému faktúrou zo dňa 05.02.2020 na sumu 107 032,33 eur, splatnú dňa 06.03.2020. Postúpenie tejto pohľadávky oznámila spoločnosť žalovanému poštovou zásielkou odoslanou 17.03.2020, doručenou obci 18.03.2020, o čom svedčí priložené sledovanie poštovej zásielky, vrátane podacieho lístka. Obsahom tejto zásielky bol sprievodný list a oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 17.03.2020. Túto pohľadávku žalovaný uhradil, a to napriek tomu, že odignoroval žiadosť postupcu o podpísanie a zaslanie návratky. Tento fakt preukazuje nepoctivosť a nedôveryhodnosť žalovaného, ktorý z titulu ignorovania prosieb postupcu

o vyplnenie návratky sa teraz dovoľáva akéhosi benefitu v podobe víťazstva v tomto súdnom spore a zbavenia sa povinnosti zaplatiť svoj dlh žalobcovi. Podpísanie návratky žalovaným je úplne nepodstatné, keďže zmluvné strany faktoringovej zmluvy pre účely postúpenia pohľadávok akceptovali preukázanie poštového doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok žalovanému. Prednes o tejto skutočnosti učinil zástupca žalobcu na pojednávaní 03.05.2021, súd ho však vo svojom rozsudku odignoroval. Žalobca poukazuje na to, že poštová zásielka bola podaná 17.03.2020 už 18.03.2020 bola doručená obci, ide o identickú situáciu ako pri spornom oznámení o postúpení žalovanej pohľadávky. Opätovne si kládol otázky, na základe čoho si súd prvej inštancie ustálil, že ak by bolo oznámenie doručené žalovanému, ten by pekne vyplnil návratku a poslal ju postupcovi, keďže v konaní nebolo žalovaným predložené nič, z čoho by bolo možné vyvodiť takýto záver. Naopak, žalobca predkladá súdu listiny, z ktorých je nepochybné, že žalovaný tak nespravil ani v marci 2020, no napriek tomu predmetnú pohľadávku zaplatil. V tomto súdnom konaní nejde o nič iné, ako o to, že žalovaný ignoroval notifikáciu postupcu o postúpení pohľadávky doručení dňa 19.11.2019, nesprávne zaplatil dlh postupcovi miesto postupníka a teraz sa z titulu svojej nepoctivosti dovoľáva benefitu v podobe víťazstva v tomto spore a zbavenia sa povinnosti zaplatiť svoj dlh žalobcovi, hoci je stále jeho dlžníkom. Pokiaľ ide o náležitosti oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019, žalobca nikdy neskrýval, že si je vedomý chýb v písaní a počítaní v tomto oznámení, ale v konaní nebolo sporné medzi stranami sporu, o akú výšku pohľadávky sa jedná. Spor spočíval v tom, že žalovaný tvrdil, že nakoľko k postúpeniu pohľadávky prišlo dňa 28.11.2019, nemohlo byť oznámenie o postúpení vystavené už dňa 07.11.2019. Túto argumentáciu žalovaného prevzal aj súd prvej inštancie. V tomto smere žalobca poukázal na to, že prvoinštančný súd odignoroval judikatúru Najvyššieho súdu SR vo vzťahu k problematike notifikácie dlžníka postupcom v prípade neexistujúcej zmluvy

o postúpení a rovnako aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Obdo/64/2019 zo dňa 11.12.2019 s tým, že nižšie uvedené súdne rozhodnutia majú presne opačný právny názor ako súd prvej inštancie. V zmysle § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania

zmluvy o postúpení. Oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 19.11.2019, pred nesprávnou úhradou dlhu zhotoviteľovi ako postupcovi namiesto žalobcovi ako postupníkovi. V prípade, ak došlo k notifikácii dlžníka zo strany postupcu, žalovaný nie je oprávnený skúmať, či vôbec existuje nejaká zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej je žalobca novým veriteľom žalovaného alebo či takáto zmluva platná a účinná. K takémuto právnomu záveru dospel Najvyšší súd SR v rozsudku publikovanom pod č. R 119/2003, z ktorého žalobca citoval. K rovnakému názoru dospel aj Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. II. ÚS 409/2013 zo dňa 11.09.2014. V neposlednom rade poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 1Obdo/4/2017 zo dňa 30.01.2018.

V zmysle citovaných rozhodnutí neobstoja tvrdenia žalovaného, že oznámenie o postúpení pohľadávky je neplatné a neúčinné, nakoľko mu bolo doručené 19.11.2019 a k postúpeniu pohľadávky došlo až dňa 28.11.2019. Táto skutočnosť je právne irelevantná, je bezpredmetné, či v čase oznámenia reálne prišlo alebo neprišlo k postúpeniu pohľadávky. V čase jej úhrady žalovaným (05.12.2019) už bol žalobca vlastníkom pohľadávky a žalovaný nemal žiadnu vedomosť o tom, kedy sa stal žalobca jeho veriteľom. Poukázal aj na komentár prof. Števčeka a kol. : Občiansky zákonník II., str. 1826, prvá vydanie, 2015, C.H. BECK, Praha, podľa ktorého zásadným právnym účinkom oznámenia alebo preukázania cesie dlžníkovi je teda to, že dlžník sa už nemôže zbaviť svojho dlhu plnením postupcovi. Záver, že dlžník je povinný plniť postupníkovi od tohto okamihu, nie je vzhľadom na vyššie uvedené úplný. Povinnosť dlžníka plniť postupníkovi vznikla totiž súčasne s právom postupníka na plnenie voči dlžníkovi, teda s účinkami cesie ako takej. Notifikáciou nastáva právny stav, keď dlžník je kvalifikovaným spôsobom oboznámený so zmenou v osobe veriteľa a môže splniť dlh už iba postupníkovi. Plnenie notifikovaného dlžníka postupcovi nemá žiadne solučné účinky

a zakladá na strane postupcu bezdôvodné obohatenie mimo právny režim § 527 ods. 1

písm. b) Občianskeho zákonníka. Okresný súd sa teda fatálne mylí, keď tvrdí, že notifikovaný dlžník mal z dôvodu, že oznámiť v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno len také postúpenie pohľadávky, ku ktorému už došlo. Rovnako sa súd fatálne mylí, keď tvrdí, solučné účinky nastali plnením postupcovi. Ide o opačné závery, než k akým dospeli najvyšší súd a ústavný súd. Úlohou okresného súdu nie je ignorovať rozhodnutia súdnych autorít, ktoré sú pre neho záväzné a nahrádzať ich svojvoľným právnym posúdením, a to obzvlášť v situácii kedy bol súd výslovne upozornený žalobcom na tieto rozhodnutia. Taktiež poukázal na časovú nelogickosť úvahy súdu prvej inštancie, ktorý opomenul skutočnosť, že dňa 05.12.2019, čiže v deň nesprávnej úhrady dlhu žalovaným postupcovi miesto žalobcovi, žalovaný nemal vedomosť o tom, že k postúpeniu pohľadávky došlo už dňa 28.11.2019, teda po vyhotovení doručení oznámenia o postúpení pohľadávky. Obrana žalovaného o tomto časovom argumente je čisto účelová a nepoctivá, lebo žalovaný sa to dozvedel až v lete 2020. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uplatnil si aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu pripojil faktúru vystavenú spoločnosťou Construct, s.r.o. adresovanú žalovanému zo dňa 05.02.2020 číslo VF20201002, protokol o odovzdaní a prevzatí stavby, diela alebo jej dokončenej časti zo dňa 31.01.2020, oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 17.03.2020, list spoločnosti Construct, s.r.o. o oznámení postúpenia pohľadávok zo dňa 17.03.2020, podací lístok zo dňa 17.03.2020 (odosielateľ Construct, s.r.o., príjemca žalovaný č. RE819710998SK), výpis zo sledovania zásielky č. RE819710998SK.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že rozsudok súdu prvej inštancie je náležite zdôvodnený, dostatočne presvedčivý, správny a zákonný. Pridržiavajúc sa svojich doterajších vyjadrení navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný je presvedčený, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď z vykonaného dokazovania vyvodil jednoznačný a opodstatnený záver o tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pri preukazovaní doručenia oznámenia o postúpení žalovanej pohľadávky dňa 19.11.2019 žalovanému. Z obsahu poštovej doručky jednoznačne vyplynulo, že v obsahu listovej zásielky sa nenachádzalo oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom samotnú listinu oznámenia o postúpení žalovanej pohľadávky vo výške 67 131,42 eur žalobca súdu ani len nepredložil. Žalobca v prílohe žaloby predložil 2 oznámenia o postúpení pohľadávok: jedno vzorové - nevypísané - ako príloha faktoringovej zmluvy zo dňa 14.11.2019 a druhé ako oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2019, predmetom, ktorého je oznámenie o postúpení pohľadávky vo výške 66 176,60 eur. Už vo svojom prvom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 02.09.2020 žalovaný uviedol, že z listinných dôkazov nevyplýva, že by zhotoviteľ doručil akékoľvek oznámenie o postúpení pohľadávok žalovanému. Pohľadávka vo výške 66 176,60 eur, ktorá mala byť

predmetom oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2019 ako uvádza žalobca, dňa 07.11.2019 ešte vôbec neexistovala, keďže faktúra

č. VF 20201006 zo dňa 07.11.2019 bola zo strany zhotoviteľa stornovaná z dôvodu jej zrejmej nesprávnosti, čo žalobca v konaní nerozporoval. Novú faktúru na sumu 67 131,42 eur prevzal žalovaný 19.11.2019, kedy najskôr mohla byť v zmysle žalobcom predloženej faktoringovej zmluvy táto pohľadávka predmetom postúpenia. Pohľadávka nemohla byť logicky postúpená už dňa 07.11.2019 a jej postúpenie nemohlo byť žalovanému oznámené podaním zo dňa 07.11.2019. Zdôraznil, že konajúci súd nemusí dať stranám sporu odpovede na všetky otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Žalovaný nespochybňuje doručenie poštovej zásielky od spoločnosti Construction, s.r.o. a k jej obsahu sa vyjadril už vo svojom prvom vyjadrení vo veci zo dňa 02.09.2020. Žalobca ako by ani v rámci podaného odvolania nebol uzrozumený s tým, že práve jeho zaťažovalo dôkazné bremeno podporiť svoje skutkové tvrdenia a predložiť súdu poštovú doručenkú, z obsahu ktorej by vyplývalo, že v poštovej zásielke sa nachádzalo práve oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2019 na žalovanú sumu 67 131,42 eur. Žalobca v odvolaní sám konštatuje, že poznámka: Zmluva č. F/2019/10/17“ totiž prinajmenšom zakladá vyvratiteľnú domnienku, že obsahom zásielky bola faktoringová zmluva č. F/2019/10/17 zo dňa 14.11.2019 uzatvorená medzi postupcom a postupníkom, teda podľa nových skutkových tvrdení žalobcu zjavne nie oznámenie o postúpení žalovanej sumy zo dňa 19.11.2019.

S prípadným doručením faktoringovej zmluvy žalovanému nie sú spojené žiadne právne následky vo vzťahu k zmene v osobe veriteľa. Sám žalobca v odvolaní uvádza, že ak by predmetom zásielky bola faktoringová zmluva, malo by to pre žalovaného znamenať to, že pohľadávky budú postúpené. Čiže aj samotný žalobca v podanom odvolaní predpokladá, že po doručení faktoringovej zmluvy zo dňa 19.11.2019 (podľa tvrdení žalovaného sa v danej poštovej zásielke nachádzala opravená faktúra č. VF 20201006 zo dňa 07.11.2019 na sumu 67 131,42 eur) malo byť samotné postúpenie pohľadávky žalovanému následne v ďalšom kroku oznámené. Uvedené sa však nestalo. Žalobca zmenil svoje skutkové tvrdenia ohľadne obsahu poštovej zásielky až vtedy, keď na pojednávaní dňa 03.05.2021 zistil, že ním predložená poštová doručenka ako dôkaz v konaní nebude postačovať a na rozdiel od svojich tvrdení pred súdom prvej inštancie už v podanom odvolaní tvrdí, že v obálke bola vlastne faktoringová zmluva. Tieto tvrdenia žalobcu mal za účelové. Pokiaľ ide o to, že žalovaný

v konaní síce povedal, že zásielka bola údajne nejaká faktúra, ale žiadnu faktúru, ktorá mala byť obsahom zásielky, do konania nepredložil, je potrebné uviesť, že žalovaného v tomto smere dôkazné bremeno nezaťažovalo. Ak by aj pripustil, že obsahom obálky nebola faktúra, ale faktoringová zmluva - čo však popiera - nemenilo by to nič na záveroch prvoinštančného súdu o tom, že v konaní nebolo preukázané riadne doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému. Žalobca v konaní pred prvoinštančným súdom však nikdy netvrdil, že by predmetom spornej poštovej zásielky mala byť faktoringová zmluva, tvrdil, že predmetom zásielky malo byť oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2019, k čomu predložil doručenkú, ktorá bola v rozpore s jeho vlastnými skutkovými tvrdeniami. Tvrdenia žalobcu

v odvolaní ohľadne doručenia faktoringovej zmluvy sú preto účelové, prispôsobené žalobcom podľa dôkaznej situácie. Súd pri svojej rozhodovacej činnosti nemôžu vychádzať

z pravdepodobnosti, ale zo skutkových tvrdení strán sporu a z vykonaných dôkazov. Poukázal na to, že v sporovom občianskom konaní sa uplatňuje prejednáca zásada a strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Poukázal taktiež na kontradiktórny princíp ovládajúci civilné sporové konanie a zdôraznil, že žalovaný už pri svojom prvom písomnom vyjadrení zo dňa 02.09.2020 účinne spochybnil doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, pričom na toto účinné popretie žalobca až do pojednávania 03.05.2021 nereagoval. Pokiaľ žalobca uvádza, že súd tvrdil, že žalovaný spochybňoval doručenkú už v písomnom vyjadrení, ale keď sa žalobca opakovane dopytoval, kde presne, nevedeli mu súd ani právny zástupca žalovaného odpovedať, ide o nepravdivé tvrdenia, čo vyplýva z obsahu vyjadrenia žalovaného zo dňa 02.09.2020, 12.10.2020, ktoré žalobca zrejme prehliadol. Súd ako inštitúcia pritom nie je na to, aby stranám sporu na pojednávaní odpovedal na ich otázky ani na to, aby sporovom konaní niečo tvrdil. Pokiaľ ide o listinné dôkazy, ktoré žalobca predložil až s podaným odvolaním, nemožno na ne prihliadať, pretože nenapĺňajú žiadnu z výnimiek podľa § 366 CSP. Žalobca bol v konaní osobitne poučený

o sudcovskej koncentrácii konania podľa § 153 CSP uznesením prvoinštančného súdu zo dňa 10.09.2020, mal možnosť a povinnosť včas navrhnúť ďalšie dôkazy na účely preukázania tvrdenej skutkovej okolnosti. Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 17.03.2020 pritom žalovaný riadne podpísal, hoci žalobca v odvolaní predkladá odvolaciemu súdu nepodpísanú verziu. Žalobca pritom popisuje iný obchodný prípad, ktorý nesúvisí s prejednávanou vecou. Pokiaľ žalobca konštatuje, že

v konaní nebolo sporné medzi stranami sporu, o akú výšku pohľadávky sa jedná (67 131,42 eur), ide o zavádzajúce tvrdenie. Poukázal v tomto smere na svoje prvé vyjadrenie zo dňa 02.09.2020. Odkazy žalobcu na celý rad súdnych rozhodnutí týkajúce sa možnosti domôcť sa predloženia zmluvy o postúpení pohľadávok po splnení notifikačnej povinnosti zo strany postupcu alebo postupníka je bezvýznamné, keďže vychádza z predpokladu doručenia oznámenia o postúpení žalovanej pohľadávky žalovanému, čo však v danom prípade preukázané nebolo. Predmetnému oznámeniu o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 nemožno priznať právne účinky tak, ako to predpokladá § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Citované ustanovenie logicky predpokladá, že je možné zo strany veriteľa postúpenie pohľadávky s právnymi účinkami vyjadrenými v § 526 Občianskeho zákonníka dlžníkovi oznámiť až po postúpení pohľadávky a nie pred jej postúpením. Je vylúčené, aby oznámenie existencie určitej skutočnosti predchádzalo vzniku tejto skutočnosti. Aj samotný žalobca v podanej žalobe uvádza, že žalovanú pohľadávku nadobudol až dňa 28.11.2019. Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa jej obsahu malo byť vyhotovené 07.11.2019, teda pred postúpením predmetnej pohľadávky, dokonca v čase pred uzatvorením faktoringovej zmluvy. To, že žalovaný dňa 05.12.2019 uhradil žalovanú sumu spoločnosti Construction, s.r.o. a nie žalobcovi potvrdzuje, že mu oznámenie o postúpení žalovanej pohľadávky nebolo riadne doručené. Žalovaný je orgánom verejnej správy, narába s verejnými finančnými prostriedkami. pričom postúpenie žalovanej sumy sprevádzal chaos zo strany spoločnosti Construction, s.r.o. ako aj zo strany žalobcu, ktorý nemôže ísť na ľarchu žalovaného.

4. Žalobca sa ďalej písomne vyjadril tak, že k otázke stornovania pôvodnej faktúry na sumu 66 176,60 eur a vystaveniu novej faktúry na sumu 67 131,42 eur sa žalobca už vyjadril v predchádzajúcich podaniach a prednesoch. Žalovaný v konaní nepredložil dôkaz, že obsahom poštovej zásielky doručenej mu 19.11.2019 od postupcu bola nová faktúra vystavená dňa 07.11.2019 na sumu 67 131,42 eur. Navyše, ak žalovaný tvrdí, že dňa 07.11.2019 neexistovala postúpená pohľadávka, zrejme mu unikajú 2 fakty. Ak sa žalovanému nepozdával dátum vystavenia opravenej faktúry 07.11.2019, mali ju z tohto dôvodu reklamovať a nie zaplatiť ju postupcovi. Žalovaný spochybnil faktúru, ktorú sám dobrovoľne zaplatil. Pohľadávka nevzniká pri fakturovaní, ale vykonaním objednaných stavebných prác postupcom ako zhotoviteľom. Žalobca sa snaží navodiť atmosféru, že mu nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, čo je ničím nepodložené tvrdenie, ale že mu bola doručená opravená faktúra, čo tiež ničím nepredložené tvrdenie a ak by mu aj bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, vlastne by nevedel, o akú pohľadávku ide, pretože na oznámení bola suma 66 176,60 eur. Oznámenie o postúpení pohľadávky je pre žalovaného údajne zmatečné, ale oprava faktúry je pre žalovaného plnia zrozumiteľná. To sú paradoxy, ktoré podľa žalobcu nepotrebujú komentár. Žalobca dúfal, že si žalovaný udrží argumentačnú úroveň a neskĺzne k vyloženým dezinterpretáciám odvolania žalobcu, čo mu ale vydržalo až po tretiu stranu jeho vyjadrenia. Tvrdenie žalovaného, že žalobca tvrdí, že v obálke bola faktoringová zmluva, je číra lož žalovaného. Zopakoval svoje tvrdenia uvádzané v odvolaní. K tomu, aby sa ukázalo, ktorá zo strán sporu klame, si stačí vypočúť nahrávku súdu, na ktorej je zachytené, ako sa právny zástupca žalovaného ešte ospravedlnil právnenému zástupcovi žalobcu za prípadné nepochopenie jeho vyjadrení. Žalobca trval na svojom ústnom prednese učenom na súdnom pojednávaní 03.05.2021. Zdôraznil, že súd si nemôže vymýšľať skutkový stav, v dôsledku čoho neumožní vykonať dôkazy navrhnuté žalobcom. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že písomnosti predložené žalobcom v odvolaní sú neprípustné novoty, pýtal sa, kedy ich mal predložiť do konania, keď ide o reakciu na tvrdenie žalovaného o tom, že by určite podpísal návratku na oznámenie o postúpení pohľadávky, ak by mu bolo dňa 19.11.2019 doručené, ktoré po prvýkrát v konaní predniesol až na pojednávaní 03.05.2021, na ktorom sudca uznesením ukončil dokazovanie. Žalobca chápe prečo žalovaný namieta predloženie týchto dôkazov, pretože z nich vyplýva, že žalovaný nehovorí pravdu. Poukázal na vtipné tvrdenie žalovaného, že za predloženie nepodpísaného oznámenia je zodpovedný žalobca a nie postupca, pričom aj v tomto prípade žalovaný opäť raz niečo tvrdí, ale ničím tvrdenie nepodkladá. Žalovaný by mal venovať pozornosť argumentácii žalobcu, zistil by, že ním uvádzaná judikatúra slúži práve k ochrane dlžníka, ktorý sa môže dovolávať solučných účinkov plnením postupníkovi. Žalovaný dňa 05.12.2019, čiže v deň úhrady odplaty žalobcom postupcovi za postúpenie pohľadávky ani len netušil, kedy došlo k postúpeniu pohľadávky. Taktiež poukázal na to, žalovanému trvalo viac než 7 kalendárnych mesiacov, kým zaplatil druhú postúpenú pohľadávku vo výške 107 032,33 eur z faktúry č. VF202001002 žalobcovi (27.10.2020) a to pod tlakom Slovenskej inovačnej a energetickej agentúry. Opätovne zotrval na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalovaný sa písomne vyjadril tak, že v konaní nenesie dôkazné bremeno ohľadne preukázania doručenia oznámenia o postúpení žalovanej pohľadávky žalovanému. Pridržiava sa svojich tvrdení

o tom, že obsahom poštovej zásielky doručenej žalovanému dňa 19.11.2019 nebolo oznámenie o postúpení žalovanej pohľadávky, ale faktúra č. VF201911006 zo dňa 07.11.2019. S tvrdením žalobcu, že pohľadávka vznikla nie jej vyfakturovaním, ale vykonaním objednaných prác, nemožno súhlasiť, toto tvrdenie žalobcu nemá oporu v zmluve o dielo. Zotrvával na svojich doterajších vyjadreniach, jasným a dostatočne zrozumiteľným spôsobom poprel doručenie oznámenia o postúpení žalovanej pohľadávky žalovanému.

Z listín predložených žalobcom v odvolacom konaní nevyplýva, že by žalovaný nehovoril pravdu. Žalovaný vylučuje, že by podpísal návratku na oznámení a zotrval na doterajších prednesoch. Žalovaný dňa 05.12.2019 nevedel, že k postúpeniu pohľadávky prišlo až dňa 28.11.2019, Nevedel o žiadnom postúpení žalovanej pohľadávky. Poukázal na to, že Slovenská inovačná a energetická agentúra uvoľnila finančné prostriedky pre druhú platbu až dňa 22.10.2020 a následne žalovaný už dňa 27.10.2020 tieto finančné prostriedky zaslal žalobcovi. Žalovaný faktúru zo dňa 05.02.2020 neuhradil oneskorene. Táto faktúra nejako nesúvisí s predmetom tohto konania. Zotrvával na svojom návrhu, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. K vyjadreniu pripojil potvrdenie o zrealizovaní platby vystavenej Slovenskou záručnou a rozvojovou bankou dňa 28.10.2020 a potvrdenie o prijatí platby zo dňa 27.10.2020, kópiu obálky adresovanej žalovanému od spoločnosti Construction, s.r.o. zo dňa 17.03.2020 a oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 17.03.2020, výpis zo sledovania zásielky č. R 2020/0256.

6. Žalobca v podaní doručeným odvolaciemu súdu dňa 11.01.2022, označeným ako Novozískané dôkazy získané žalobcom preukazujúce nehodnovosť tvrdenia žalovaného o nedoručení oznámenia o postúpení pohľadávky, uviedol, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie sa spolupracujúci advokát zástupcu žalobcu obrátil dňa 04.06.2021 so žiadosťou o poskytnutie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám na žalovaného s viacerými otázkami, medzi ktorými bola aj nasledovná otázka: Bolo oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2019 doručené obci Krásna Ves -

v ktorýkoľvek deň, akoukoľvek formou - osobne, poštou, kuriérom, elektronickej a pod. a ak áno, prosím, uviesť, v ktorý deň sa tak stalo a akým spôsobom. Obec vo svojej odpovedi zo dňa 08.06.2021 na žiadosť o poskytnutie informácie zn. S2021/00269, R2021/0971 uviedla, že „nie“. Žalovaný teda naďalej dňom 08.06.2021 tvrdil, že oznámenie o postúpení pohľadávky mu nebolo nikdy doručené, a to v žiadnej podobe. Žalobca si v polovici decembra 2021 pri nahliadaní do elektronického súdneho spisu vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp.zn. 5Cb/21/2020 všimol žiadosť právneho zástupcu spoločnosti Construction, s.r.o. o možnosť nahliadnuť do súdneho spisu, s ktorou sa oboznámil a z ktorej citoval. Zástupcovi spoločnosti jeho žiadosti vyhovené nebolo. Spolupracujúci advokát žalobcu dňa 17.12.2021 sa opätovne obrátil na žalovaného so žiadosťou o poskytnutie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z., v zmysle ktorej žiadal

o predloženie prihlášok pohľadávok žalovaného do reštrukturalizačného konania vedeného na majetok spoločnosti Construction, s.r.o. a okrem iného sa opätovne pýtal žalovaného aj na doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 a v tomto prípade na doručenie sprievodného listu zo dňa 18.11.2019. Odpoveď žalovaného znela, že uvedené nebolo obci doručené. Žalovaný aj dňa 23.12.2021 trval na tom, že mu oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2019 ani jeho sprievodný list zo dňa 18.11.2019 neboli nikdy žiadnym spôsobom doručené. Žalovaný im odmietol sprístupniť akékoľvek ďalšie požadované informácie, hoci forma vydania rozhodnutia o nesprístupnení žiadaných informácií zo dňa 10.01.2022 je podľa názoru žalobcu nezákonná. Žalobcovi sa však podarilo získať žalobu obce Krásna Ves, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod spisovou značkou 22Cbi/11 /2020 voči spoločnosti Construction, s.r.o., datovanú dňom 08.10.2020 a doručení súdu 12.10.2020. Obec ako žalobca vo svojej žalobe voči spoločnosti Construction, s.r.o. vo vzťahu k pohľadávke z titulu bezdôvodného obohatenia čo do istiny vo výške 67 131,42 eur

a jej príslušenstva na strane 4 žaloby uviedla, že: „žalobca v zmysle zmluvy o dielo uhradil dlžníkovi (pozn. spoločnosti Construction, s.r.o.) za vykonané stavebné práce sumu vo výške 67 131,42 eur, a to na podklade vystavenej faktúry č. VF201911006. Na základe oznámenia

o postúpení pohľadávky zo dňa 18.11.2019 vyplýva, že predmetná pohľadávka mala byť v čase vykonanej platby dňa 05.12.2019 už údajne postúpená na spoločnosť

BFF Central Europe, s.r.o. V zmysle výzvy na vrátenie plnenia zo dňa 03.06.2020 žalobca

z opatrnosti vyzval dlžníka na vrátenie sumy 67 131,42 eur, ktorou bola uhradená vyššie uvedená faktúra, a to z dôvodu, že podľa stanoviska spoločnosti ako údajného nadobúdateľa predmetnej pohľadávky, mu uvedená suma 67 131,42 eur nebola ako údajného postupníkovu doposiaľ uhradená. Na uvedené bola žalobcovi dlžníkom poskytnutá odpoveď, že finančné prostriedky bolo potrebné uhradiť v prospech

faktoringovej spoločnosti. Žalobca bol zároveň informovaný o skutočnosti, že finančné prostriedky mu dlžník nemôže vrátiť, nakoľko všetky prostriedky, ktoré dlžník získal v súvislosti so predajom predmetnej pohľadávky, je podľa zmluvy povinný plniť výlučne v prospech faktora. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti máme za to, že v danom prípade sú zrejme naplnené znaky bezdôvodného obohatenia. Dôkaz: prihláška pohľadávky č. 4 s prílohami, potvrdenie banky o úhrade zo dňa 06.12.2019“.

V zmysle uvedeného si žalobca kládol otázku, ako je možné, že žalovaný, ktorý v tomto konaní ako aj v ním poskytnutých informáciách podľa zákona č. 211/2000 Z.z. opakovane tvrdí, že oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 a sprievodný list k oznámeniu zo dňa 18.11.2019 mu nikdy neboli doručené, keď vo svojej žalobe zo dňa 08.10.2020 píše, že už dňa 03.06.2020 žiadala obec spoločnosti o vrátenie zaplatenej sumy a následne samotná obec vo svojej žalobe zo dňa 08.10.2020 operuje s oznámením o postúpení pohľadávky.

Je nad všetku pochybnosť zrejmé, že obec opakovane nehovorí v konaní pred súdom prvej inštancie pravdu, keď tvrdí, že oznámenie postúpenia a sprievodný list jej nikdy nebol doručený, nakoľko vo svojej žalobe tvrdí niečo úplne iné. Podľa názoru žalobcu, prílohou prihlášky pohľadávky obce do reštrukturalizačného konania bola predmetné oznámenie

o postúpení pohľadávky a jeho sprievodný list. Pýta sa, či má naozaj veriť žalovanému, že mu dňa 19.11.2019 nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, ale mu bola doručená faktúra. Týmto zistenými novotami je podľa jeho názoru nad všetku pochybnosť preukázané, že žalovaný v konaní opakovane uvádza nepravdivé tvrdenia. Keby obec uspela v oboch konaniach, znamenalo by to, že na konci dňa nikomu nič nezaplatí. Žiadal, aby rozsudok súdu prvej inštancie bol zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, aby bol

v konaní pred súdom prvej inštancii vypočutý ako svedok starosta žalovaného a, aby po zákonom poučení zodpovedal na otázky, ako to skutočne s tým oznámením o postúpení pohľadávky a jeho doručením v obci bolo. K podaniu pred pripojil dôkazy: žiadosť spolupracujúceho advokáta žalobcu o poskytnutie informácií zaslaná žalovanému zo dňa 04.06.2021, odpoveď žalovaného zo dňa 08.06.2021, žiadosť právneho zástupcu spoločnosti Construction, s.r.o. o nahliadnutie do spisu na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou zo dňa 10.12.2021, žiadosť právneho zástupcu spoločnosti Construction, s.r.o. o nahliadnutie do spisu na Krajskom súde v Trenčíne zo dňa 14.12.2021, žiadosť spolupracujúceho advokáta žalobcu o poskytnutie informácií zaslaná žalovanému dňa 17.12.2021, odpoveď žalovaného zo dňa 23.12.2021, odpoveď spolupracujúceho advokáta žalobcu zo dňa 23.12.2021 na odpoveď obce zo dňa 23.12.2021 a oznámenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 10.01.2022 o nesprístupnení informácií, žaloba žalovaného zo dňa 08.10.2020 voči spoločnosti Construction, s.r.o. podaná na Okresnom súde Trenčín dňa 12.10.2020.

7. Žalovaný sa k podaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že predložené vyjadrenie ako aj jeho prílohy nie sú zásadného významu a pridržal sa doterajších tvrdení. Zotrvával na tvrdení, že mu žiadne oznámenie o postúpení spornej pohľadávky doručené nebolo, táto skutočnosť

v konaní nie je ani rozhodujúca, keďže podľa vlastných tvrdení žalobcu k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť až dňa 28.11.2019. V tomto kontexte poukázal na bod 47, 48 napadnutého rozsudku. Taktiež nesúhlasil s argumentáciou, že by išlo novoty v odvolacom konaní, pretože žalobcovi nič nebránilo postupovať podľa infozákona už počas konania na prvoinštančnom súde, čo napokon aj urobil, ako sám tvrdí, dňa 04.06.2021. Je pravdou, si žalovaný voči spoločnosti Construction, s.r.o. z opatrnosti uplatnil právo na vrátenie zaplatenie sumy 67 131,42 eur a to na základe žiadosti žalobcu zo dňa 14.04.2020, v ktorej žalobca spochybňuje zánik záväzku žalovaného. V prípade, že súd v tejto veci právoplatne rozhodne v prospech žalovaného, žalovaný vezme incidenčnú žalobu v časti o zaplatenie 67 131,72 eur v konaní vedenom pred Okresným súdom Trenčín späť. Opätovne žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

9. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP potom nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani to nevyžadoval dôležitý záujem.

10. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

12. Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ , g/ a h/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

15. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

16. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

17. Pri uplatnení odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené), prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

18. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

20. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu možno konštatovať, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

21. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP. Ani v odvolacom konaní neboli žalobcom tvrdené a ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

22.1. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a vzhľadom na obsah odvolania žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

22.2. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 132 CSP, podľa ktorého strany označia dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Tá strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho, kto síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena vyplývajú zo samotného rozdelenia dôkazného bremena medzi stranami v spore, ktoré vychádza z teórie preukazovania skutočností právo zakladajúcich. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech.

22.3. Súd prvej inštancie na základe skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním správne uzavrel, že v posudzovanom prípade žalobca síce preukázal, že ako postupník dňa 28.11.2019 platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto spore od zhotoviteľa stavby ako postupcu, ale v konaní nepreukázal, že do plnenia, ktoré uskutočnil žalovaný postupcovi, teda pôvodnému vlastníkovi pohľadávky dňa 05.12.2019, bolo predmetné postúpenie pohľadávky podľa zákona riadne postupcom oznámené žalovanému. Vychádzal pritom z toho, že žalobca v spore voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, ktorý odôvodnil tým, že je veriteľom uplatnenej pohľadávky,

ktorá vznikla titulom vykonaných prác v zmysle zmluvy o dielo a ktorú podľa faktoringovej zmluvy nadobudol na základe postúpenia pohľadávky od zhotoviteľa, teda spoločnosti Construction s.r.o, pričom postúpenie pohľadávky bolo spoločnosťou Construction s.r.o. ako postupcom oznámené dlžníkovi, teda žalovanému Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 07.11.2019, doručeným žalovanému dňa 19.11.2019. Žalovaný uplatnený nárok žalobcu neuznal ani čiastočne, pričom v rámci vznesenej procesnej obrany namietal, že mu predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo doručené, v tejto súvislosti rozporoval ako dôkaz uvedeného skutkového tvrdenia doručku predloženú žalobcom a namietal tiež skutočnosť, že k oznámeniu postúpenia malo dôjsť pred samotným postúpením pohľadávky.

22.4. Podľa § 1 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

22.5. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

22.6. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

22.7. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že postúpenie pohľadávky nič nemení na právnom postavení dlžníka. Zmluva o postúpení pohľadávky sa môže uzavrieť aj bez vedomia dlžníka s tým účinkom, že dokiaľ sa dlžník o postúpení nedozvie, môže plniť pôvodnému veriteľovi. Preto zákon určuje, že dlžníkovi sa musí postúpenie pohľadávky oznámiť. Oznamovaciu povinnosť má tak pôvodný veriteľ ako aj nových veriteľov. Pre upovedomenie dlžníka o postúpení pohľadávky zákon nepredpisuje osobitnú formu. Len čo bol dlžník o postúpení pohľadávky oboznámený a nadobudol tak vedomosť o tom, že došlo k zmene osobe veriteľa, môže svoj dlh s právnymi účinkami splnenia dlhu plniť len novému veriteľovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie dlžníkovi oznámené postupcom alebo pokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Pokiaľ postúpenie pohľadávky bolo dlžníkovi oznámené postupcom, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. To znamená, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú má voči nemu, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa. Uvedené platí za podmienky, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, je určité a zrozumiteľné a bolo urobené slobodne a vážne (§ 37 Občianskeho zákonníka). Platí to bez ohľadu na to, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v takom prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. (Imrich Fekete, Martina Feketeová: Občiansky zákonník, Prehľadný komentár, EPOS, Bratislava, 2012, str.694).

22.8. V tomto kontexte súd prvej inštancie správne za rozhodujúce pre právne posúdenie veci považoval vyriešenie spornej otázky účinného doručenia oznámenia o postúpení predmetnej pohľadávky zo dňa 07.11.2019 žalovanému a na základe vykonaného dokazovania správne dospel k záveru, že žalobca vykonanými dôkazmi nepreukázal, že by toto oznámenie bolo riadne doručené žalovanému a malo voči žalovanému právne účinky predpokladané zákonom. Žalobca v spore ku svojmu skutkovému tvrdeniu o riadnom doručení predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 žalovanému dňa 19.11.2019, ktoré je kruciálne pre úspešné uplatnenie jeho nároku vzhľadom na popísanú procesnú obranu žalovaného, predložil doručku, ktorá mala toto doručenie preukazovať.

22.9. Podľa § 111 ods. 1 CSP do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len "doručenka"); údaje v doručke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručka je verejnou listinou.

22.10. Pre rozhodovanú vec je dôležitým cit. ustanovenie, že údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak, keďže doručenka je verejnou listinou. Uvedené znamená, že súd vychádza z údajov na doručenke, ktoré zachytávajú postup pri doručení, a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručenke za pravdivé. Ustanovenie upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručenky. Ak strana konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručenke (namieta, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinná o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 240/2010 zo dňa 27.10.2010).

22.11. Je potrebné si však uvedomiť, že žalovaný v súdnej veci nenamietal správnosť údajov, uvádzaných na doručenke, produkovanej v konaní žalobcom (ako správne uviedol i súd prvej inštancie), naopak namietal, že z údajov, ktoré sú v nej uvedené (a ktoré nerozporoval), nevyplýva doručenie tejto konkrétnej listiny žalovanému. Odvolací súd sa stotožnil v tomto smere s názorom súdu prvej inštancie, že z obsahu doručenky, a teda

z údajov, ktoré sú v nej uvedené - odosielateľ: spoločnosť Construction s.r.o, adresát:

Obec Krásna Ves, doručovaná písomnosť: "Zmluva č. F/2019/10/17", dátum prijatia písomnosti dňa 19.11.2019, podpis splnomocnenca adresáta - , nemožno dospieť k záveru, že doručovanou a doručanou listinou označenému adresátovi, žalovanému, malo byť predmetné oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019, ako to tvrdí žalobca. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie pritom vyplýva, že súd prvej inštancie vzal do úvahy pri rozhodovaní i fakt, že na doručenke sa nachádza podpis zástupcu žalovaného

(viď bod 14 napadnutého rozsudku), a teda nie je pravdivá odvolacia argumentácia žalobcu, že sa s touto skutočnosťou súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal, avšak táto skutočnosť nič nemení na vyššie uvedenom závere, že z doručenky nevyplýva, že by doručovanou listinou (prevzatou žalovaným v danej zásielke) bolo práve oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019. Súd prvej inštancie správne ustálil, že dôkazné bremeno preukázania tvrdenia

o doručení predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky jednoznačne zaťažuje žalobcu, ktorý z tohto tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, pričom na druhej strane žalovaný objektívne nemôže preukazovať okolnosť, ktorá podľa jeho skutkových tvrdení nenastala. Za tejto procesnej situácie nie je ani dôkaznou povinnosťou žalovaného preukázať, čo bolo reálne obsahom ním prevzatej zásielky, ako sa mylne domnieva žalobca, nakoľko z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoje skutkové tvrdenie, že jej obsahom bolo oznámenie

o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019, nedošlo k presunu dôkazného bremena na žalovaného, ktorý túto skutočnosť od počiatku popieral. Nebolo potom ani úlohou súdu prvej inštancie skúmať, čo konkrétne bolo v skutočnosti obsahom zásielky, resp. vyvodzovať pravdepodobnostné závery a hypotézy, čo by ním mohlo byť. Pokiaľ totiž žalobca v konaní nepreukáže pravdivosť ale ani nepravdivosť skutočností svedčiacich o existencii jeho hmotnoprávneho nároku, súd nemôže rozhodnúť na základe ľubovôle, ale len cestou aplikácie princípov dôkazného bremena, t. j. žalobu zamietne pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Nie je pritom povinnosťou žalovaného tvrdiť ani dokazovať skutočnosti, z ktorých žalobca svoje právo odvodzuje, t. j. nezaťažuje ho v tomto smere dôkazné bremeno, a preto mu neunesenie dôkazného bremena žalobcom nemôže byť na ujmu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/195/2019 z 25.11.2020).

22.12. Pokiaľ žalobca v odvolaní dôvodí, že ak sa súd prvej inštancie pridržiaval znenia poznámky na poštovej doručenke, mal mať na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že súčasťou zásielky bola faktoringová zmluva (čo znamená, že žalovaný mal vedomosť o tom, že pohľadávky z predmetnej zmluvy o dielo, na základe ktorej spoločnosť Construction, s.r.o realizovala pre žalovaného stavebné práce, budú postupované na žalobcu), odvolací súd uvádza, že žalobca v prvoinštančnom konaní netvrdil, že by obsahom tejto zásielky mala byť faktoringová zmluva zo dňa 19.11.2019, naopak, zotrvával na argumentácii, že jej obsahom bola konkrétna listina, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 a táto jeho argumentácia tak nie je dôvodná.

22.13. Okrem predmetnej doručenky žalobca včas v konaní neprodukoval žiadne dôkazy. Z obsahu spisu je nepochybné, že túto konkrétnu procesnú obranu vzniesol žalovaný už vo svojom prvom vyjadrení vo veci samej (zo dňa 02.09.2020) a následne na nej zotrval v celom spore a nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že by uvedené namietal až na pojednávaní dňa 03.05.2021. Taktiež je z obsahu spisu nesporné, že žalobca, zastúpený v spore advokátom, bol riadne poučený o sudcovskej koncentrácii konania podľa 153 CSP uznesením prvoinštančného súdu č.k. 5Cb/21/2020-202 zo dňa 10.09.2020,

doručeným mu dňa 24.09.2020, a teda mal možnosť a povinnosť včas navrhovať ďalšie dôkazy na účely preukázania tejto ním tvrdenej a žalovaným rozporovanej skutkovej okolnosti. Žalobca až na pojednávaní dňa 03.05.2021 vzniesol návrh na vykonanie dokazovania vyžiadaním a predložením informácie od obce Krásna Ves podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám na účely vyvrátenia pochybností o obsahu zásielky zo dňa 19.11.2019, ktorý prostriedok procesného útoku súd prvej inštancie zákonne posúdil ako podaný oneskorene, keďže ho žalobca mohol navrhnuť vykonať a predložiť už skôr, pričom vykonanie takéhoto dokazovania by si logicky vyžiadalo nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonanie ďalších úkonov zo strany súdu. Súd prvej inštancie preto na pojednávaní dôvodne uznesením zamietol predmetný návrh žalobcu na doplnenie dokazovania podľa § 153 CSP a odvolacia argumentácia žalobcu ohľadom akejsi zbytočne rýchlej koncentrácie konania je nedôvodná. Súd prvej inštancie dôvod, pre ktorý nevykonal žalobcom (oneskorene) navrhnutý dôkaz riadne, zrozumiteľne a jasne vysvetlil i v napadnutom rozsudku, a jeho procesnému postupu potom niet čo vytknúť.

22.14. V tomto smere bola nedôvodná i odvolacia námietka žalobcu, že podľa neho zjednodušený pohľad súdu na doručovanie robí rozsudok v danej časti nepreskúmateľným a arbitrárnym.

22.15. Vo všeobecnosti, arbitrárny rozsudok je taký rozsudok, ktorý je založený na svojvôli súdu, neopierajúci sa o zákon, založený na ľubovôli súdu. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR, arbitrárne rozhodnutie všeobecného súdu znamená najmä extrémny nesúlad právnych záverov s vykonaným dokazovaním skutkovými a právnymi zisteniami, interpretácia, ktorá je v extrémnom nesúlade s obsahom právnej praxe (odklon od ustálenej judikatúry), bez toho, aby boli dostatočne odôvodnené dôvody, na základe ktorých súd odmietol stabilizovanú výkladovú prax, nerešpektovanie kogentnej normy, interpretácia, ktorá je v extrémnom rozpore s prioritami spravodlivosti (predpojatý formalizmus), hodnotenie dôkazov vykonané bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej novej interpretácii nevyplývajú prijaté skutkové základy.

22.16. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Skutkový záver sudcu, vchádzajúci z vykonaných dôkazov je vecou vnútorného postoja (presvedčenia) a myslenia konajúceho sudcu. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31.08.2004, I. ÚS 97/97 zo dňa 05.01.2000, II. ÚS 3/97 zo dňa 19.03.1997).

22.17. Z obsahu spisu súdnej veci je zrejmé, že vykonané dôkazy súd prvej inštancie riadne vyhodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol pritom na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Námietku žalobcu vo vzťahu k posúdeniu a hodnoteniu dôkazov súdom prvej inštancie, resp. k tvrdenej arbitrárnosti rozsudku súdu prvej inštancie potom vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

22.18. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní polemizuje s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnom oznámení o postúpení pohľadávok je predtlačené miesto pre potvrdenie prijatia tohto oznámenia, a bolo možné predpokladať, že v prípade riadneho doručenia predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky, by žalovaný splnil podmienku, aká mala vyplývať so sprievodného listu k tomuto oznámeniu, a teda, že by toto podpísal a poslal dve kópie oznamovateľovi, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie na týchto skutočnostiach nezaložil, išlo len o doplnkové myšlienkové úvahy súdu, ktoré pre rozhodnutie vo veci neboli relevantné.

23. Odvolateľ v rámci odvolacieho konania navrhol doplniť dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré nemohol predložiť v prvoinštančnom konaní.

24. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy za taxatívne stanovených podmienok. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že

v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

25. Čo sa týka žalobcom označených dôkazov, ktoré navrhol vykonať v odvolacom konaní: žiadosť spolupracujúceho advokáta žalobcu o poskytnutie informácií zaslaná žalovanému zo dňa 04.06.2021, odpoveď žalovaného zo dňa 08.06.2021, žiadosť spolupracujúceho advokáta žalobcu o poskytnutie informácií zaslaná žalovanému dňa 17.12.2021, odpoveď žalovaného zo dňa 23.12.2021, odpoveď spolupracujúceho advokáta žalobcu zo dňa 23.12.2021 na odpoveď obce zo dňa 23.12.2021 a oznámenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 10.01.2022 o nesprístupnení informácií, výsluch starostu

obce - žalovaného, odvolací súd sa týmito dôkazmi, predloženými žalobcom po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie, ktorými žalobca mienil preukázať, že žalovaný naďalej popiera prevzatie oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019, nemohol vecne zaoberať, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 366 CSP. Je zrejmé, že tieto tvrdené skutkové okolnosti a označené dôkazy sa netýkajú procesných podmienok konania, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, resp. nemá nimi byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že by tieto skutočnosti a dôkazy bez svojej viny nemohol uplatniť v prvoinštančnom konaní. Nemožnosťou označenia alebo predloženia skutočností alebo dôkazov bez viny strany civilného súdneho konania treba rozumieť nemožnosť ich procesného uplatnenia v procese dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie, t.j. situáciu, keď strana nemohla bez svojej viny skutočnosti alebo dôkazy označiť alebo predložiť, pretože o nich nevedela a ani inak z procesného hľadiska nezavinila nesplnenie svojej povinnosti ich tvrdenia alebo predloženia (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5MCdo/4/2007 z 20.03.2008). Naopak, v súdnej veci súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania vyžiadaním a predložením informácie od obce Krásna Ves podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám na účely vyvrátenia pochybností o obsahu zásielky zo dňa 19.11.2019 ako podaný oneskorene, s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania ako je uvedené vyššie.

26. Čo sa týka žalobcom označených dôkazov, ktoré navrhol vykonať v odvolacom konaní: žiadosť právneho zástupcu spoločnosti Construction, s.r.o. o nahliadnutie do spisu sp.zn. 5Cb/21/2020 na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou zo dňa 10.12.2021, žiadosť právneho zástupcu spoločnosti Construction, s.r.o. o nahliadnutie do spisu sp.zn. 8Cob/76/2021 na Krajskom súde v Trenčíne zo dňa 14.12.2021, odvolací súd za účelom ich vykonania nenariadil pojednávanie a tieto nevykonali, pretože neexistuje súvislosť so skutočnosťou, že právny zástupca tretej osoby, ktorá nie je účastníkom tohto súdneho konania, spoločnosti Construction, s.r.o. požiadal o nahliadnutie do tohto súdneho spisu, pričom jeho žiadosti nebolo vyhovené, s dôvodmi, na ktorých svoje rozhodnutie založil súd prvej inštancie a s predmetom tohto odvolacieho konania.

27. Napokon žalobca navrhol vykonať v odvolacom konaní dôkaz oboznámením sa so žalobou žalovaného zo dňa 08.10.2020 voči spoločnosti podaná na Okresnom súde Trenčín dňa 12.10.2020, za účelom preukázania jeho skutkového tvrdenia, že oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 bolo obci - žalovanému - doručené dňa 19.11.2019, resp. že bolo obsahom zásielky, ktorú žalovaný prevzal dňa 19.11.2019. Odvolací súd má za to, že - s poukazom na to, že žalobca sám vo svojom podaní, ktorým navrhol tento dôkaz, uvádza, že podľa tejto žaloby „žalobca v zmysle zmluvy o dielo uhradil dlžníkovi (pozn. spoločnosti Construction, s.r.o.) za vykonané stavebné práce sumu vo výške 67 131,42 eur, a to na podklade vystavenej faktúry č. VF201911006. Na základe oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.11.2019 vyplýva, že predmetná pohľadávka mala byť v čase vykonanej platby dňa 05.12.2019 už údajne postúpená na spoločnosť BFF Central Europe, s.r.o.

V zmysle výzvy na vrátenie plnenia zo dňa 03.06.2020 žalobca z opatrnosti vyzval dlžníka na vrátenie sumy 67 131,42 eur, ktorou bola uhradená vyššie uvedená faktúra, a to z dôvodu, že podľa stanoviska spoločnosti ako údajného nadobúdateľa predmetnej pohľadávky, mu uvedená suma 67 131,42 eur nebola ako údajného postupníkovu doposiaľ uhradená. Na uvedené bola žalobcovi dlžníkom poskytnutá odpoveď, že finančné prostriedky bolo potrebné uhradiť v prospech faktoringovej spoločnosti. Žalobca bol zároveň informovaný

o skutočnosti, že finančné prostriedky mu dlžník nemôže vrátiť, nakoľko všetky prostriedky, ktoré dlžník získal v súvislosti so predajom predmetnej pohľadávky, je podľa zmluvy povinný plniť výlučne v prospech faktora. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti máme za to, že

v danom prípade sú zrejme naplnené znaky bezdôvodného obohatenia. Dôkaz: prihláška pohľadávky č. 4 s prílohami, potvrdenie banky o úhrade zo dňa 06.12.2019“, - žalobcom navrhnutý dôkaz podľa jeho vlastných tvrdení neoverí tvrdenú skutočnosť o prevzatí oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 žalovaným dňa 19.11.2019, čiže vo väzbe na toto jeho základné skutkové tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou, a preto odvolací súd za účelom vykonania tohto dôkazu nenariadil pojednávanie a nevykonal ho.

28. Keďže na základe vyššie uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal, že by oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07.11.2019 bolo postupom do dňa plnenia 05.12.2019 riadne doručené žalovanému, resp. že by mu postupník postúpenie pohľadávky preukázal (§ 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka), právne irelevantná je argumentácia žalobcu uvádzaná v odvolaní, týkajúca sa judikatúry vyšších súdov ohľadne možnosti domôcť sa predloženia zmluvy o postúpení pohľadávok, resp. možnosti namietania jej platnosti po splnení notifikačnej povinnosti zo strany postupcu alebo postupníka.

29. Odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožňuje i so závermi súdu prvej inštancie, uvádzanými však nad rámec popísaných dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu zamietol, v tom zmysle, že § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka logicky predpokladá oznámenie postúpenia pohľadávky dlžníkovi s právnymi účinkami vyjadrenými v § 526 Občianskeho zákonníka veriteľom až po samotnom postúpení pohľadávky, pretože z logiky veci je vylúčené, aby oznámenie existencie určitej skutočnosti predchádzalo vzniku takejto skutočnosti,

30. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jasne odôvodnil.

31. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

36. Keďže žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

37. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia

opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).